

פרי קודש היולאים

לעילוי נשמת
הרה"ח ר' מיכאל פסח ב"ר דוד
גפנר ז"ל (חתן הרה"ח ר' שלמה
משה גלויברמן חתן הרה"ח ר'
מנחם צבי לאוור בן מרת בילא בת
מרת רבקה בת רבינו הגה"ק ז"ל)
נלב"ע י"ט מרחשון תשס"א
תנצב"ה

פר' וירא תשפ"ד

מתורתו ומורשתו של רבינו הגה"ק הילל זצ"ל
אבדק"ק סאסרעגען

בס"ד, (שנה ב') גליון מס' 85

פרשת וירא

אברהם אבינו ע"ה התחנן שלא תסור ממנו דבקות הבורא אף לא לרגע אחד

וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ

(בראשית יח, ג)

בענינים הגשמיים היתה כוונתו לשם שמים. וגם בעת שהיה עליו להתעסק בהכנסת אורחים, היתה כל כוונתו לקרבם לאמונת ד' ולעבודתו.

ולכן היה ירא שמא מתוך התעסקותו הרבה תישכח ממנו לרגע אהבת ד' ויראתו, ועל זה ביקש "אל נא תעבור מעל עבדך", כלומר שלא תסור ממני יראתך ולא אזוו לרגע מדבקותך. (ח"ב כב)

פירש רש"י, ד"א, קודש הוא, והיה אומר להקב"ה להמתין לו עד שירוץ ויכניס את האורחים. יש להבין, איך יאמר אברהם אבינו כן כלפי הקב"ה, והרי אף למלך הדיוט אין לומר כן, וכל שכן למלך מלכי המלכים.

ונראה לומר, כי הנה אברהם אבינו היה דבוק תמיד בהש"ת, וקיים את מאמר הכתוב (משלי ג, ו) "בכל דרכיך דעהו", ואף כשעסק

עיקר התפילה צריכה להיות עבור כבוד שמים

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עָמַד שָׁם אֶת פְּנֵי ד'

(בראשית יט, כז)

שם, שאברהם אבינו ע"ה עמד להתפלל, "אל המקום" היינו לפני הקב"ה, כמו שאומרים (הגדה של פסח) "ברוך המקום ברוך הוא". את פני ד', שעיקר תפילתו היתה על העניינים הרוחניים, הנכללים ב"את פני ד'".

וזהו הרמז במה שאמרו חז"ל, "כל הקובע מקום לתפילתו", שקובע את "המקום" היינו את השי"ת לעיקר תפילתו. אזי "אלקי אברהם בעזרו", נקט אברהם שהוא המלמדנו להתפלל באופן זה, ולכן אומרים עליו, "אי חסיד אי עניו מתלמידיו של אברהם אבינו".

(ח"א עז, ח"ב קמו, רצה)

אמרו חז"ל, (ברכות ו, ב) "כל הקובע מקום לתפלתו, אלקי אברהם בעזרו. וכשמת אומרים לו, אי עניו אי חסיד, מתלמידיו של אברהם אבינו. ואברהם אבינו מנא לן דקבע מקום, דכתיב "וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם".

ואיתא בספח"ק (עיין לקמן פרשת ואתחנן ד"ה כי מי גוי), שעל האיש המשכיל להתפלל תמיד "בעבור שמו הגדול", וגם כשיש לו איזה צער גשמי עיקר תפילתו תהיה על צער השכינה וחילול ד' וכבוד שמים, ועל הקושי בעבודת ה' עקב החסרון הגשמי.

וזהו הרמז כאן, "וישכם אברהם בבוקר אל המקום אשר עמד

בכל מצב צריך להיות עובד ד' הן בנסיון העושר והן בנסיון העוני

או יאמר.

שמקומו קבוע ואינו משתנה בעקבות מעמדו, אלא תמיד, בין בעשרו ובין בעניו, נשאר מקומו קבוע. אזי "אלקי אברהם בעזרו", כי הוא הולך בדרכו של אברהם שלא אז ממעמדו, והוא אב לנו במדה זו. ולכן, כשמת אומרים לו "אי עניו אי חסיד, מתלמידיו של אברהם אבינו".

(ח"ב רצז)

הנה אברהם אבינו עמד הן בנסיון העוני והן בנסיון העושר, ומעמדו לא שינה את עבודתו, אלא בכל מצב עבד את ד' בכל לבב, כמו שביארנו לעיל בפרשת לך לך (ד"ה ואברם כבוד), עיי"ש.

וזהו הרמז בדברי חז"ל, "כל הקובע מקום לתפילתו", כלומר

נא להתפלל לרפואת נכד רבינו הגה"ק זי"ע
הרה"ח ר' הילל דוב בן חנה דבורה הי"ו גאנץ
בתוך שאר חולי ישראל

נא להתפלל ולעזור רחמי שמים על אחינו כל בית ישראל הנתונים בערה ובשב' העומדים בין בים ובין ביבשה, המקום ירחם עליהם ויוציאם מערה לרווחה ומאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה השתא בעגלא ובזמן קריב

ובכללם ר' אברהם אשר בן רבקה לרפואה שלימה

זכות רבינו הגה"ק ולימוד דברי תורתו תעמוד לכל צאצאיו ולכל ישראל הנמצאים במקום סכנה לשוב במהרה לביתם לחיים טובים ולשלום, אמן.

על האדם לפתוח פתח והקב"ה יעזרהו

וַיִּמַּל אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן שְׁמֹנֶת יָמִים פְּאֶשֶׁר צָוָה אֹתוֹ אֱלֹקִים

(בראשית כא, ד)

להיות "תמים", בשלימות, בלי סייעתא דשמיא.

אך מכיון שאמר לו "ואתנה בריתי ביני ובינך", נתייבשה דעתו. כי הבין שאינו צריך אלא לפתוח פתח, והבא להיטהר מסייעין אותו להגיע לשלימות. וכן אמר הכתוב (נחמיה ט, ח), "וכרות עמו הברית", ודרשו חז"ל (בראשית רבה מט, ב וילקוט שמואל ב' רמז קסב), שאברהם התחיל והשי"ת גמר.

וזהו דכתיב כאן, שאברהם אבינו ע"ה מל את יצחק בנו "כאשר ציוה אותו אלקים", 'ציוה' מלשון 'צוותא', והיינו שעזרו הקב"ה והיה לו לצוותא ולעזר, ולא הניחו לילך בכוחות עצמו. (ח"ב ל)

יש לדקדק, מהו השבח לאברהם אבינו, שמל את בנו "כאשר ציוה אותו אלקים, והרי יותר מזה עשה, שזרק עצמו לכבשן האש למען שמו ית', ואף את בנו יצחק לא חשך מלהעלותו לעולה כליל, ומהי ההדגשה שקיים מצות מילה "כאשר ציוה אותו אלקים".

ונראה לפרש על פי מה שביארנו לעיל פרשת לך את מאמר חז"ל (נדרים לב, א), "בשעה שאמר לו הקב"ה לאברהם אבינו (בראשית יז, א) "התהלך לפני והיה תמים" אחזתו רעדה וכו'". ופירשנו, כי כשאמר לו הקב"ה "התהלך לפני", הבין אברהם דהיינו לבדו, בלי סייעתא דשמיא¹, ולכן אחזתו רעדה, כי מי הוא זה אשר יוכל לזכך את עצמו

שמחת אברהם אבינו ע"ה בעקידה

אֱלֹקִים יְרָאָה לֹו הַשָּׁה לְעֵלָה בְּנִי

(בראשית כב, ח)

לאברהם, כאילו בנו אינו אלא שה, ויעקור את אהבת בנו המוטבעת בטבע האב, כדי לעשות את רצון ד'. (ח"א נג)

אפשר לפרש שאברהם אבינו ע"ה היה חפץ לקיים את העקידה בשמחה גדולה, ועל זה התפלל לד' שבשעת העקידה "יראה לו",

הקב"ה בירך את אברהם שזרעו לא יתערב בגוים

פִּי בָרַךְ אֶבְרָהָם וְהִרְבָּה אַרְבָּה אֶת זַרְעוֹ פְּכוּכָבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָחוּל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם יִירָשׁ וְזָרַע אֶת שְׁעַר אֵיבָיו

(בראשית כב, יז)

הים", והיינו שכמו שהחול הוא גבול מי הים שלא יעלו ליבשה (על פי ירמיה ה, כב), כך לא יתערבו בני ישראל בגוים. והוסיף, "וירש זרעך את שער אויביו", לרמז שיהא להם גבול ושער לבל יתערבו בגוים. (ח"א נד)

בפרשת לך לך ביארנו שברכת הכוכבים היתה על העתיד, בזמן הגלות, שיהיו בני ישראל מאירים מתוך החשיכה ככוכבים. ולפי זה אפשר לפרש, שכאן הוסיף על זה את ברכת "כחול אשר על שפת

ברכת מזל טוב

לצאצאי רבינו הגה"ק זצ"ל

הרה"ח ר' אברהם יהודה פולק הי"ו ולחתנו הרה"ח ר' יצחק קליינבארט הי"ו לרגל אירוסיו הנכדה-הבת הכלה עב"ג החתן ברוך גולדשטיין הי"ו בן הרה"ח ר' פנחס הי"ו הרה"ח ר' ישראל כהן הי"ו ולבנו הרה"ח ר' מרדכי הי"ו ולנכדו הרה"ח ר' יעקב יוסף הי"ו לרגל הולדת הנינה-הנכדה-הבת שנקרא שמה בישראל פייגא ציפורה תחי' יהי רצון שיוזכו לרוות מכל יוצ"ח רב תענוג ונחת דקדושה לתפארת אבות, הם וכל משפחתם, ויתקיים בהם במהרה "בגלל אבות תושיע בנים ותביא גאולה לבני בניהם", אמן.

¹ עיין בפירוש רש"י על הפסוק (לעיל ו, ט) "את האלקים התהלך נח", "ובאברהם הוא אומר "אשר התהלכתי לפניו", נח הי' צריך סעד לתומכו, אבל אברהם הי' מהלך ומתחזק בצדקו מאליו". ועל פי זה א"ש טפי, שהבין אברהם אבינו ע"ה שמה שאמר לו ד' "התהלך לפני והי' תמים", היינו שעליו להגיע לשלימות בכח עצמו.

"לזאת אהובי בני רחימי לכבדני בתורה ומעשים טובים, אשר היא חיינו ואורך בעולם הזה ובעולם הבא..."
(שם בהקדמה)

"...ולבני ד' יאריך ימיכם ושנותיכם בנעימים עם כל אשר לכם, להזכירני לטובה לקבוע עתים לתורה בכל יום ויום..."
(קודש הילולים בהקדמה)

זכרון להולכים

נטפי דמעה אחר מיטתו של הרה"ח ר' ישראל מרדכי ביקסנשפנר ז"ל
במלאות השבעה לפטירתו

באור לי' מרחשוון תשפ"ד נפטר לבית עולמו הרה"ח רבי ישראל מרדכי ביקסנשפנר ז"ל, נטע נאמן לרבינו הגה"ק בעל ה"קודש הילולים" זי"ע. בפטירתו אבדה מאתנו דמות שהקרינה את מורשת זקני משפחתנו, בתורה ויראת שמים, מידות טובות ואהבת חסד.

ר' ישראל מרדכי ז"ל נולד בקלויזנבורג שברומניה, ביי"ג בשבט תשי"ט, לאביו הרה"ח רבי יצחק ביקסנשפנר ז"ל, ולאמו מרת מירש ע"ה (בת הרה"ח ר' אליעזר פולק זצ"ל [ראה אודותיו בגליון מס' 70] בן רבי אברהם יהודא זצ"ל בן רבינו הגה"ק זי"ע). עם כל הקשיים של אותה תקופה, בית הוריו היה לאות ולמופת בשמירת כל דקדוקי המצוות, וחינוך ילדיהם ליראת שמים טהורה ואהבת חסד. אביו ז"ל היה רב פעלים לצדקה ולצרכי צבור באמונה, הן בהתגוררו עוד בגלות רומניה, והן בארץ ישראל, בהיותו מנכבדי קהילתו של הג"ר נתן גשטטר זצ"ל ומקורביו. לימים, המשיך ר' ישראל מרדכי בדרכי אביו, וסייע לבעל 'להורות נתן' בהקמת ישיבתו 'פנים מאירות', ושימש במשך שנים רבות כגבאי נאמן בבית מדרשו. ר' יצחק נפטר בפתאומיות, בט"ו כסלו תשל"ל, בהיותו בן מ"ח שנה בלבד. גם אמו מרת מירש ע"ה נודעה כיאשה יראת ה' היא תתהלל, באמונתה התמימה בבורא עולם, בכל מצב, ובמעשי החסד והעזרה לקרובים ולרחוקים. נפטרה לאחר מחלה בכ"ב ניסן תשמ"א.

בישיבה קטנה 'חוג חתם סופר מחנה אברהם', נמנה ר' ישראל מרדכי על שבעת התלמידים הראשונים, בלט בהתמדתו, ומורו ורבו הגה"צ רבי יצחק שלמה אונגר זצ"ל הראה לו חיבה יתירה. בהמשך למד בישיבה הגדולה 'בית מאיר', בראשותו של הגה"צ רבי זלמן רוטברג זצ"ל. את ביתו הקים עם זוגתו החשובה תח"י בת הרה"ח ר' זאב יהודה יעקובוביץ ז"ל, ממניחי יסודות החינוך החרדי בנתניה. בשנים הראשונות לאחר נישואיו התגורר בנתניה, ומשם הגיע מדי יום לבני ברק. בשעות לפני הצהריים ניהל את ישיבת 'חוג חתם סופר' בחן ובתבונה, ומתוך הכרת הטוב למורו ורבו הגרי"ש אונגר זצ"ל. אחה"צ קבע את מקום לימודו בכולל 'נדבורנה', שם התקרב לכ"ק מרן האדמו"ר בעל באר יעקב זי"ע, אשר למד עמו בחברותא במשך תקופה ארוכה [בטרם עלתו לכס האדמו"רות], וכינאמן רוח מכסה דברי זכה להיות שליחו במקרים רבים. מאז ועד יומו האחרון היה דבוק ומקושר עם כ"ק האדמו"ר זצוק"ל, ולהבחלי"ח עם בנו ממלא מקומו כ"ק האדמו"ר שליט"א.

בשנותיה האחרונות נישאה אמו מ' מירש ע"ה בזיווי"ש לש"ב הגה"ח רבי יעקב שלום פריינד זצ"ל, נכד הג"ר משה דוד סופר, חתן רבינו הגה"ק זי"ע. בביתו של הרב פריינד התוודע ר' ישראל מרדכי לכת"י של זקנו הגה"ק רבי הילל פולק זי"ע, אשר הועלה מסאסרעגן ע"י אחיו הג"ר יהודא דוד פריינד זצ"ל. או אז התלהטה ברוחו אש קודש, למלא את רצון זקנו הצדיק, המבקש מצאצאיו בהקדמתו לספרו, שיוציאו לאור את דברי תורתו, וידובבו את שפתותיו בקבר. הוא שיתף ביזמתו את ש"ב הרה"ח אברהם אליעזר הוס שיבדלחט"א, אשר עמל בהעתקת כל הכת"י והעריכה הראשונית. לכשנזקקו בהמשך העבודה לבעלי מקצוע בעריכה ובהו"ל, נכנס ר' ישראל מרדכי בעובי הקורה בהתרמת בני המשפחה, כשהוא עצמו משתתף בסכומים נכבדים, ובדייקנותו האופיינית ניהל את כל ההוצאות הרבות שהסתכמו להון עתק. בצדק נוכל לקרוא עליו, שאלמלא יוזמתו ופעליו הרבים, לא היה הספר 'קודש הילולים' יוצא לאור עולם. זכות זו ודאי תעמוד לו בעולם הנצחי, להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים, בצל הצדיקים והצדקניות זי"ע.

איש חסד היה בגופו ובממונו, בהצנע לכת והרחק מעיני הבריות. במשך שנים רבות התנדב לעזור ברחיצת חולים, זקנים ותשושים, בבתי חולים ובבתים פרטיים. ניהל קופת גמ"ח ועזר לנזקקים בהלוואות, בנתינות של חסד, ובחלוקת מצרכי מזון למשפחות נזקקות. את מלאכתו עשה ארעי ואת תורתו קבע, וגם בשנותיו האחרונות, בהיותו ידוע חולי ומכאובים, לא הירפה מלהשתתף בשיעורי תורה. הוא ניחון ב"עט סופר", והעלה על הכתב חידושי תורה ושיעורים ששמע.

חינוכם של תשב"ר היה חקוק במהותו ובנשמתו, והעמיד תלמידים הרבה, כמלמד ומחנך, וכמנהל תלמוד תורה 'תורת אמת' בבני ברק, במשך כארבעים וחמש שנה. בהבנתו לנפש הילד, נקשרו אליו התלמידים בעבותות אהבה. בנוסף לתפקיד זה, היתה תקופה בה נתבקש ע"י רבו כ"ק האדמו"ר מנדבורנה זצוק"ל לנהל את תלמוד התורה שתחת נשיאותו, והוא מילא את רצון קדשו בנאמנות ובמסירות. נודע במאור פניו ונעימות הליכותו, ובקבלת כל אדם בסבר פנים יפות. נוכחותו השרתה רוגע, נעימות ושמחה. בשנותיו האחרונות התייסר ביסורים רבים וקשים שקיבלם בדומיה ובאמונה, אך הסתירם מעיני הבריות, כדי שלא לצערם.

הותיר אחריו את אלמנתו החשובה תח"י, שעמדה לימינו במסירות רבה, את אחותו היחידה גב' לייפר תח"י, ודור ישרים מבורך. בניו: הרב יצחק יוסף, הרב אליעזר והרב יעקב יחיאל. בנותיו וחתנותיו: הרב יחיאל דויטש, הרב יעקב רייזנר והרב עקיבא אורזל. נכדים ונינים ההולכים בדרך התורה והיראה. **יהי זכרו ברוך.**

המנוח ז"ל עם יבלחט"א שותפו להר"ל את הספה"ק
"קודש הילולים" הרב אברהם אליעזר הוס שליט"א
באוהל הציה"ק של רבינו הגה"ק זצ"ל בסאסרעגן

"עיקר כיבוד אב ואם לעשות רצון אבינו שבשמים כי זה נחשב לאבות כאילו המה עושים, והעיקר לקבוע עתים בכל יום ויום לתורה..." (שם בהקדמה)

"...מי שזכה להיות לו בנים וחתנים צדיקים וכו' המעשים שלהם יהיו לו למשען בעולם הבא וכו' ואין לנו חסד גדול מזה..." (עפ"י קודש הילולים בהקדמה)

דברי התענוגים

מאת רבינו בנימין וואלף בן רבינו יואל זצ"ל רייכלס אב"ד שאפי, מח"ס "דברי התענוגים"
חותנו של רבינו הגה"ק הלל הזקן זצ"ל אב"ד אייבשיץ

א. 'זה' אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עושה'.

פירש רש"י, לא יפה לי לעשות דבר זה שלא מדעתו, אני נתתי לו את הארץ הזאת, וחמשה כרכין הללו שלו הן וכו', עכ"ל. משמע שאברהם עצמו כבר קנה את הארץ, וצריך להבין באיזה קנין קנה. ויש לומר, דהילוכו בארץ כציווי שנצטווה, 'קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה', היה זה קנין חזקה, כדאיתא בגמרא (ב"ק ט.), מאימת הואי חזקה, מכי דייש אמצרי.

אבל לכאורה, אם עדיין לא יצא אברהם מכלל בני נח, לא היה יכול לקנות בקנין חזקה, כי העובד כוכבים אינו קונה בחזקה, אלא בשטר הוא שקונה עם נתינת הכסף (ח"מ סי' קצ"א). אמנם הסיבה לכך היא דחיישינן שמא מתוך אלימותו יחזיק שלא כדין (פמ"ע שם סק"א), אבל אברהם, כשהבטיחו הקב"ה שמזלו ישתנה ויזכה לבנים, אזי גם נשתנה טבעו מטבע העכו"ם, ובודאי שלא היה לגביו חשש אלימות והיה יכול לקנות בחזקה.

וזהו שפירש רש"י, "אני נתתי לו את הארץ" וכו'. ואין להקשות, וכי יש קנין חזקה לבן נח. כי על כן המשיך הכתוב ואמר, 'ואברהם היו יהיה לגוי גדול', ופירש רש"י, "וכי ממנו אני מעלים, והרי הוא חביב לפני להיות לגוי גדול ולהתברך בו כל גויי הארץ". ולכאורה, אם כוונת הפסוק להזכיר את חביבותו של אברהם, מדוע הזכיר 'היו יהיה לגוי גדול' ולא את חביבותו העצמית. אלא רצונו לומר, שנשתנה מזלו ויזכה לבנים, וממילא גם נשתנה טבעו, וכבר יש לו דין ישראל לקנות בחזקה, וקל להבין.

ב. 'ויאמר אברהם אלקים יראה לו השם לעולה בני'.

צריך להבין, מדוע רק עכשיו שאל יצחק, 'הנה האש והעצים ואיה השם לעולה', הלוא כבר לפני היום השלישי ראה את האש והעצים ביד אברהם, ולא שאל כן.

ונראה ליישב, שמשעת יציאתם להר המוריה כבר הבין יצחק שהוא יהיה לעולה, אבל בשעה שנתן עליו אברהם את העצים ועשה בו מלאכה, כדכתיב 'וישם על יצחק בנו', שאל שפיר, 'ואיה השם לעולה', שהרי אסור לעבוד בקדשים. ולכן סבר עכשיו שהוא לא יהיה עולה, כיון שנתן עליו את העצים.

ואברהם השיב לו, 'אלקים יראה לו השם לעולה בני'. פירש רש"י, "כלומר, יראה ויבחר לו השם, ואם אין שה, לעולה בני". רצה לומר, שיצחק עדיין לא הוקדש לעולה, עד שיגיעו להר המוריה, וכדרך שעשה הלל. כדאיתא בגמרא (פסחים טו.) בדין ערב פסח שחל להיות בשבת, למחר מי שפסחו טלה ותוחבו בצמרו, מי שפסחו גדי ותוחבו בין קרניו וכו'. והא קא עביד עבודה בקדשים, כהלל. דתניא, אמרו עליו על הלל מימיו לא מעל אדם בעולתו, אלא מביאה חולין לעזרה ומקדישה וסומך ידו עליה ושוחטה [פירש רש"י, שלא היה שהות בין הקדישה לשחיטה, שיבואו בה לידי מעילה]. וממילא נשיאת העצים ע"י יצחק לא היתה עבודה בקדשים.

וממה שאמר לו הקב"ה, 'והעלהו שם לעולה', למד אברהם שרק 'שם' יהיה יצחק לעולה, ולא קודם ביאתו שמה. וקל להבין, ופשוט הוא למבין.

זכרון קדומים

בימים אלו חל היארצייט של בתו הבכורה של רבינו הגה"ק זצ"ל שנפטרה בחייו, מרת מרים רחל ע"ה.

מרים רחל נולדה בשנת תר"ט. בהגיעה לפירקה נישאה לרבי יעקב געווירץ זצ"ל מהעיר נאסאד אינטרדאם, ונפטרה בצעירותה בשנת תרמ"ו כשהיא בת ל"ז שנים. על פטירתה כתב אביה רבינו הגה"ק זצ"ל בספרו "קודש הילולים" פר' חיי שרה, "בשנה זו תרמ"ו בפרשה זו שעברה שבת קודש במוצאי מנוחה ביום לעת ערב", ובפשטות כוונתו שנפטרה ביום שב"ק פרשת חיי שרה לפנות ערב, ובאותה שנה שבת זו חלה בכ"ב מרחשון. כיון שמתמונת המצבה קשה לפענח את תאריך הפטירה נבקש מהמשתטחים על הציון בסארעגענץ לבדוק ולפענח את החקוק על קברה.

אביה רבינו הגה"ק זצ"ל מקונן ברב ענותנותו על פטירתה בספרו 'קודש הילולים' פר' חיי שרה (ח"א נו):

"ובהיות בשנה זו תרמ"ו, בפרשה זו שעברה שבת קודש במוצאי מנוחה ביום לעת ערב, נלקח ממני בעוונותי הרבים, ראשית אוני בתי הגדולה הצנועה והחשובה, מרת מרים רחל הריני כפרת משכבה עלי' השלום, ובאתי לספודה ולבכותה בחולשה גדולה, וברוך הנותן ליעף כה ושבקה לנו בזכותה היים של רחמים ושל בריאות..."

...על זה לבי דוי עלי עיני עיני ירדה מים על פטירת בתי החשובה בעת הזאת, שהיתה ז"ל שנים ביסורים גדולים וקטנים, וקבלה הכל באהבה והצדיקה את הדין. וכיום הכיפורים לפני היותה בצום וכי' להתפלל בוידוי, ואמרו ז"ל כל המת בוידוי זה בן עולם הבא, ובפרט ביסורין שממרקין כל גופו, וקבלה עלי' המיתה.

ת נ צ ב " ה

רק אבכה על בני'...

לקבלת הגליון בעז"ה מידי שבוע, וכן לקבלת גליונות קודמים

נא לשלוח בקשה לכתובת: info@Kodesh-Hilulim.com

כמו"כ כל מי שיכול להעשיר ברעיונות ומאמרים וכדו' למטרות הגליון נא לשלוח לכתובת הנ"ל.